

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

Н А К А З

№ _____

м. Київ

**Про затвердження Технічного
регламенту назв текстильних
волокон і відповідне етикетування
та маркування вмісту складників
сировинного складу текстильних виробів**

Відповідно до частини другої статті 8 Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності", постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1057 "Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання"

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Технічний регламент щодо назв текстильних волокон і відповідне етикетування та маркування вмісту складників сировинного складу текстильних виробів, що додається.

2. Департаменту технічного регулювання в установленому законодавством порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності одночасно з втратою чинності постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2009 року № 13 "Про затвердження Технічного регламенту щодо назв текстильних волокон і маркування текстильних виробів", але не раніше дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра – Торгового представника України Качку Т. А.

**Міністр розвитку економіки, торгівлі
та сільського господарства України**

Т. С. Милованов

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства розвитку
економіки, торгівлі та сільського
господарства України

№ _____

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
назв текстильних волокон і відповідне етикетування
та маркування вмісту складників сировинного
складу текстильних виробів

I. Загальні положення

1.1. Цей Технічний регламент встановлює правила щодо використання назв текстильних волокон і відповідного етикетування та маркування вмісту складників сировинного складу текстильних виробів, правила щодо етикетування або маркування текстильних виробів, які містять нетекстильні частини тваринного походження, та правила, які стосуються визначення вмісту складників сировинного складу текстильних виробів шляхом кількісного аналізу двокомпонентних та трикомпонентних сумішей текстильних волокон, з метою покращення функціонування внутрішнього ринку та надання достовірної інформації споживачам.

Цей Технічний регламент розроблено на основі Регламенту (ЄС) 1007/2011 Європейського Парламенту та Ради від 27 вересня 2011 року про назви текстильних волокон та відповідне етикетування та маркування волокнистого складу текстильних виробів та скасування Директиви Ради 73/44/ЄЕС та Директив 96/73/ЄС і 2008/121/ЄС Європейського Парламенту та Ради.

1.2. Дія цього Технічного регламенту поширюється на текстильні вироби, у разі їх надання на ринку, та на вироби, які для цілей цього Технічного регламенту є текстильними виробами:

1.2.1. вироби, до складу яких входить не менше ніж 80 % текстильних волокон за масою;

1.2.2. меблі, парасольки та сонцезахисні тенти, до складу яких входить не менше ніж 80 % текстильних компонентів за масою;

1.2.3. текстильні компоненти:

верхній шар багат шарового покриття для підлоги;

чохли для матраців;

покриття для туристичних товарів.

У разі якщо такі текстильні компоненти складають, принаймні, 80 % за масою таких верхніх шарів або покриттів;

1.2.4. текстильні матеріали, що входять до складу інших виробів та становлять їх невід'ємну частину, якщо зазначено їх склад.

1.3. Дія цього Технічного регламенту не поширюється на:

текстильні вироби, виготовлені фізичними особами, що працюють вдома (надомниками) на підставі Трудового договору або юридичними особами, що виконують роботи з пошиття із давальницької сировини без передачі їм права власності;

текстильні вироби, що виготовляються за індивідуальним замовленням самозайнятими фізичними особами.

1.4. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються у таких значеннях:

етикетування – нанесення необхідної інформації на текстильний виріб шляхом прикріплення етикетки;

етикетування на пакованні – використання єдиної етикетки для декількох текстильних виробів або компонентів;

маркування – зазначення необхідної інформації безпосередньо на текстильному виробі шляхом нашивання, вишивання, друкування, тиснення або будь-якої іншої технології нанесення;

наявний розмір – ширина для плоского, товщина для об'ємного складеного, сплюсненого, стисненого, скрученого текстильного волокна або середнє значення, якщо текстильне волокно має неоднорідну структуру;

нормована (кондиційна) вологість – значення поглинання вологи, яке використовують при обчисленні відсотка компонентів волокна на основі чистої сухої маси з коригуванням на обумовлені фактори;

одноразовий виріб – текстильний виріб, призначений для одноразового використання або використання протягом обмеженого часу та не призначений для подальшого застосування;

підкладка – окремий компонент, що використовується для виготовлення одягу та інших виробів, який складається з одного шару або декількох шарів текстильного матеріалу, з'єднаних з виробом по одному або декількох краях;

сторонні волокна – інші волокна, що не зазначені на етикетці або маркуванні;

текстильне волокно – будь-яке з наступних визначень:

частина матеріалу, що характеризується гнучкістю, тонкістю та високим коефіцієнтом співвідношення довжини до максимального поперечного перерізу, що робить її придатною для застосування в текстильній промисловості;

гнучкі частини матеріалу пласкі чи об'ємні, наявний розмір яких не перевищує 5 мм, враховуючи смужки, вирізані з більш широких стрічок або плівок, виготовлених з речовин, які використовуються для виробництва волокон, класифікація яких визначена в таблиці 2 додатку 1 до цього Технічного регламенту, та які є придатними для застосування в текстильній промисловості.

текстильний компонент – частина текстильного виробу з ідентифікованим вмістом волокна;

текстильний виріб – будь-яка сировина, напівфабрикати або готові вироби, ручного чи промислового виготовлення, які складаються виключно з текстильних волокон, незалежно від комплектації та використання.

У цьому Технічному регламенті терміни "введення в обіг", "надання на ринку", "виробник", "імпортер", "уповноважений представник", "суб'єкти господарювання", "гармонізований європейський стандарт", вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності"; терміни "державний ринковий нагляд" та "орган державного ринкового нагляду" – у значенні, наведеному в Законі України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції"; "ланцюг постачання продукції" – у значенні, наведеному в Законі України "Про загальну безпеку нехарчової продукції".

1.5. Текстильні вироби можуть бути надані на ринку лише за умови, що такі вироби мають етикетки, промарковані або супроводжуються документами, згідно з вимогами цього Технічного регламенту.

II. Назви текстильних волокон та відповідні вимоги до етикетування та маркування

2. 1. Назви текстильних волокон

2.1.1. Для опису складників сировинного складу текстильних виробів на етикетках та маркуванні текстильних виробів повинні використовуватись тільки ті назви текстильних волокон, що визначені в додатку 1 до цього Технічного регламенту.

2.1.2. Використання назв текстильних волокон, визначених у додатку 1 до цього Технічного регламенту, має бути закріплено за текстильними волокнами, які відповідають опису, визначеному в цьому додатку.

Назви текстильних волокон, зазначені в додатку 1 до цього Технічного регламенту, не повинні використовуватися для позначення інших волокон, незалежно від того, чи вони вживаються самостійно, як корінь слова чи як прикметник.

Термін "шовк" не може використовуватися для позначення форми або особливого виготовлення неперервної нитки прядінням волокон.

2.2. Однорідні текстильні вироби

2.2.1. Тільки текстильні вироби виготовлені виключно з одного волокна, можуть мати етикетку або бути марковані як "100 %", "однорідні" або "повністю".

Такі або аналогічні терміни не можуть бути використані для інших текстильних виробів.

2.2.2. Як виключення до підпункту 2.3.3 пункту 2.3 цього розділу, текстильний виріб, що містить не більше ніж 2 % інших волокон від маси готового виробу, також може розглядатися як виріб, що виготовлений виключно з одного волокна, за умови, що ця кількість є обґрунтованою з технічних причин за належної виробничої практики та не є результатом свідомого додавання.

Текстильний виріб, який пройшов процес кардного чесання, може також розглядатися як виключно складений з одного і того ж волокна, якщо він містить не більше 5 % вмісту інших волокон від маси готового виробу, за умови, що ця кількість є обґрунтованою з технічних причин за належної виробничої практики та не є результатом свідомого додавання.

2.3. Рунна вовна або вироби з чистої вовни

2.3.1. Текстильний виріб може мати етикетку або маркування однією з назв, зазначених у додатку 2 до цього Технічного регламенту, якщо він складається виключно з вовняної пряжі, яка раніше не входила до складу готового виробу, та не піддавалась будь-яким процесам прядіння та/або валяння, крім тих, які необхідні для виготовлення такого виробу, і яка не була пошкоджена в результаті обробки або використання.

2.3.2. Як виключення до підпункту 2.3.1 цього пункту, назви, зазначені в додатку 2 до цього Технічного регламенту, можуть бути використані для опису вовни, що міститься в суміші з текстильного волокна, якщо виконуються всі наступні умови:

вся вовна, що міститься в такій суміші, відповідає вимогам, зазначеним у підпункту 2.3.1 цього пункту;

вміст такої вовни становить не менше ніж 25 % загальної маси суміші;

у випадку кардної суміші, вовну змішують лише з одним іншим видом волокна.

Зазначається повний відсотковий вміст складників такої суміші.

2.3.3. Масова частка сторонніх волокон у виробі, зазначених у підпунктах 2.3.1 і 2.3.2 цього пункту, включаючи вироби з вовни, які пройшли процес кардування, не має бути більшою ніж 0,3 % від маси готового виробу, за умови, що ця кількість є обґрунтованою з технічних причин за належної виробничої практики та не є результатом свідомого додавання.

2.4. Багатоволоконні текстильні вироби

2.4.1. Текстильний виріб повинен мати етикетку або маркування з назвою та відсотком за масовою часткою всіх складових волокон у порядку зменшення маси.

2.4.2. Як виключення до підпункту 2.4.1 цього пункту і як виключення до підпункту 2.2.2 пункту 2.2 цього розділу, волокно, частка якого становить не більше ніж 5 % загальної маси текстильного виробу, або волокна, частка яких у сукупності складає не більше ніж 15 % загальної маси текстильного виробу, якщо вони не можуть бути легко визначені на момент виготовлення, можна позначати терміном "інші волокна", безпосередньо перед або після зазначення їх загальної масової частки у відсотках.

2.4.3. Вироби, у яких основу виготовлено з бавовняної пряжі та уток з лляної пряжі, в яких частка льону становить не менше ніж 40 % загальної маси неапретованої тканини, може мати назву "бавовняна тканина",

яка повинна супроводжуватися в специфікації словами "чисто бавовняна основа – чисто лляний уток".

2.4.4. Як виключення до підпункту 2.1.1 пункту 2.1 цього розділу, для текстильних виробів, сировинний склад яких важко визначити під час їх виготовлення, на етикетці або маркуванні може бути використаний термін "змішані волокна" або термін "невизначений сировинний склад".

2.4.5. Як виключення до підпункту 2.4.1 цього пункту, волокна, які ще не зазначені в додатку 1 до цього Технічного регламенту, можуть бути позначені терміном "інші волокна", безпосередньо перед або після зазначення їх загальної масової частки у відсотках.

2.5. Декоративні волокна та волокна з антистатичним ефектом

2.5.1. Видимі ізольовані волокна, які мають виключно декоративне призначення і частка яких не більша ніж 7 % маси готового виробу, не повинні враховуватися в складі волокна, передбаченого пунктах 2.2 і 2.4 цього розділу.

2.5.2. Металізовані волокна та інші волокна, які застосовують для отримання антистатичного ефекту та частка яких не більша ніж 2 % маси готового виробу, не повинні враховуватися в сировинному складі волокна, передбаченого пунктами 2.2 і 2.4 цього розділу.

2.5.3. Для виробів, зазначених у підпункті 2.4.3 пункту 2.4 цього розділу, відсоткові частки, визначені в підпунктах 2.5.1 і 2.5.2 цього пункту, розраховуються за масою основи та масою утоку окремо.

2.6. Багатокомпонентні текстильні вироби

2.6.1. Будь-який текстильний виріб, що складається з двох або більше текстильних компонентів, які мають різний вміст складників сировинного складу текстильних виробів, повинен мати етикетку або маркування з зазначенням вмісту складників сировинного складу кожного текстильного компоненту.

2.6.2. Етикетування або маркування, зазначені у підпункті 2.6.1 цього пункту, не є обов'язковими для текстильних компонентів, якщо виконуються дві наступні умови:

такі компоненти не є основною підкладкою;

та вміст таких компонентів складає не більше ніж 30 % загальної маси текстильного виробу.

2.6.3. Якщо два або більше текстильних виробів є однаковими за структурою волокна і утворюють один виріб, вони можуть мати лише одну етикетку або маркування.

2.7. Текстильні вироби, які містять нетекстильні частини тваринного походження

2.7.1. Наявність в текстильних виробах нетекстильних частин тваринного походження зазначається фразою "Містить нетекстильні частини тваринного походження" на етикетці або маркуванні виробів, що містять такі частини, щоразу при наданні на ринку.

2.7.2. Етикетування або маркування має бути зрозумілим для споживача і не вводити його в оману.

2.8. Спеціальні положення щодо етикетування та маркування певних текстильних виробів, визначені в додатку 3 до цього Технічного регламенту

Вміст складників сировинного складу текстильних виробів, визначених у додатку 3 до цього Технічного регламенту, необхідно зазначати згідно з положеннями про етикетування та маркування, викладених у цьому додатку.

2.9. Етикетки та маркування

2.9.1. Текстильні вироби при наданні на ринку повинні мати етикетки або маркування з вмістом складників сировинного складу текстильного виробу.

Етикетування та маркування текстильних виробів повинно бути надійним, легко розбірливим, видимим і доступним, а етикетка надійно прикріплена.

2.9.2. Як виключення до підпункту 2.9.1 цього пункту, етикетки або маркування можуть бути замінені або доповнені супровідними документами, у разі якщо вироби постачають суб'єктам господарювання у межах ланцюга постачання продукції або якщо вони постачаються в рамках державного замовлення відповідно до Закону України "Про публічні закупівлі".

2.9.3. Назви текстильних волокон та описи складників сировинного складу, зазначені в пунктах 2.1–2.4 цього розділу, повинні бути чітко зазначені у супровідних документах, зазначених у підпункті 2.9.2 цього пункту.

Не повинні використовуватися аббревіатури, за винятком автоматизованого процесу кодування, або у разі якщо аббревіатури визначені

в міжнародних стандартах за умови, що вони пояснюються у супровідному документі.

2.10. Зобов'язання щодо етикетування або маркування

2.10.1. Під час введенні в обіг текстильного виробу виробник повинен забезпечити наявність етикетки або маркування та достовірність інформації, що міститься в них. Якщо виробник не є резидентом України, імпортер повинен забезпечити наявність етикетки або маркування та достовірність інформації, що міститься в них.

2.10.2. Для цілей цього Технічного регламенту уповноважений представник вважається виробником, якщо він вводить в обіг вироби під своїм найменуванням чи торговельною маркою (знаком для товарів і послуг), прикріплює свою етикетку або змінює її зміст.

2.10.3. При наданні на ринку текстильного виробу уповноважений представник забезпечує наявність належного етикетування або маркування текстильних виробів, передбачених цим Технічним регламентом.

2.10.4. Суб'єкти господарювання, зазначені в підпунктах 2.10.1–2.10.3 цього пункту, забезпечують при наданні на ринку неможливість переплутаності назв текстильних волокон і опису складників сировинного складу виробу, як це передбачено цим Технічним регламентом.

2.11. Використання назв текстильних волокон та описів вмісту складників сировинного складу текстильних виробів

2.11.1. При наданні на ринку текстильного виробу, описи вмісту складників сировинного складу його, зазначені в пунктах 2.1–2.4 цього розділу, повинні бути зазначені в каталогах та проспектах, на пакованні, етикетці та маркуванні таким чином, щоб вони були легко розбірливими, видимими, чіткими та надруковані в уніфікований спосіб з огляду на їх розмір, стиль та шрифт. Ця інформація повинна бути надана споживачеві перед покупкою, включаючи випадки, коли покупка здійснюється за допомогою електронних засобів.

2.11.2. Торговельна марка або назва підприємства зазначаються безпосередньо до чи після опису вмісту складників сировинного складу текстильного виробу, зазначених у пунктах 2.1–2.4 цього розділу.

Проте, якщо торговельна марка або назва підприємства містить самостійно, як корінь чи як прикметник, одну з назв текстильних волокон,

визначених у додатку 1 до цього Технічного регламенту, або назву, яку можна сплутати з ними, така торговельна марка або назва підприємства повинні бути зазначені безпосередньо до чи після описів вмісту складників сировинного складу текстильного виробу, зазначених у пунктах 2.1–2.4 цього розділу.

Іншу інформацію необхідно зазначати завжди окремо.

2.11.3. Інформація на етикетуванні або маркуванні зазначається державною мовою.

Для бобін, катушок, мотків, клубків або будь-яких інших невеликих обсягів пряжі для шиття, штопання та вишивання необхідно застосовувати до етикетування на пакованні, зазначеного у підпункті 2.12.3 пункту 2.12 цього розділу. У разі коли ці продукти продають окремо, вони можуть мати етикетку або бути промарковані державною мовою відповідно до закону про порядок застосування мов за умови, що вони також мають маркування.

2.12. Винятки

2.12.1. Правила, встановлені у пунктах 2.6, 2.9, 2.10 та 2.11 цього розділу, мають винятки, передбачені у підпунктах 2.12.2–2.12.4 цього пункту.

2.12.2. Не вимагається зазначення назв текстильних волокон або складників сировинного складу на етикетці або маркуванні текстильних виробів, визначених у додатку 4 до цього Технічного регламенту.

Проте, якщо торговельна марка або назва підприємства містить самостійно, як корінь чи як прикметник, одну з назв текстильних волокон, визначених у додатку 1 до цього Технічного регламенту, або назву, яку можна сплутати з ними, необхідно застосовувати пункти 2.6, 2.9, 2.10 та 2.11 цього розділу.

2.12.3. Якщо текстильні вироби, наведені в додатку 5 до цього Технічного регламенту, є однакові за типом та сировинним складом, вони можуть бути надані на ринку разом з прикріпленим до пакування ярликом, на якому зазначається сировинний склад текстильних виробів.

2.12.4. Сировинний склад текстильних виробів, які продаються на метраж, може зазначатися на відрізі або на рулоні, що надають на ринку.

2.12.5. Текстильні вироби, зазначені у підпунктах 2.12.3 і 2.12.4 цього пункту, надаються на ринку таким чином, щоб сировинний склад цих виробів був відомий кожному покупцеві в ланцюгу постачання продукції, включаючи споживача.

III. Державний ринковий нагляд

3.1. Проведення державного ринкового нагляду

3.1.1. Органи державного ринкового нагляду здійснюють перевірки відповідності сировинного складу текстильних виробів з наданою інформацією стосовно складу волокна цих виробів відповідно до цього Технічного регламенту.

3.2. Визначення сировинного складу текстильних виробів

3.2.1. Для цілей визначення сировинного складу текстильних виробів, перевірки, зазначені у пункті 3.1 цього розділу, проводяться відповідно до додатку 7 до цього Технічного регламенту, або національних стандартів, що є ідентичними гармонізованим європейським стандартам, які зазначені в цьому додатку.

3.2.2. При визначенні сировинного складу текстильних виробів, визначених у пунктах 2.2, 2.3 і 2.4 розділу II, позиції, визначені у додатку 6 до цього Технічного регламенту, не враховуються.

3.2.3. Сировинний склад текстильних виробів, зазначений в пунктах 2.2, 2.3 та 2.4 розділу II, визначається шляхом застосуванням сухої маси кожного волокна відповідно до значення нормованої (кондиційної) вологості, встановленого в додатку 8 до цього Технічного регламенту, після вилучення елементів, зазначених у додатку 6 до цього Технічного регламенту.

3.2.4. Лабораторії, відповідальні за випробування змішаних текстильних матеріалів, для яких немає єдиного методу аналізу, визначають сировинний склад таких сумішей, вказуючи у протоколі випробувань – отриманий результат, використаний метод, що використовується та його ступінь точності.

3.3. Допустимі відхилення

3.3.1. З метою встановлення сировинного складу текстильних виробів застосовуються допустимі відхилення, установлені в підпунктах 3.3.2, 3.3.3 та 3.3.4 цього пункту.

3.3.2. Як виключення до підпункту 2.3.3 пункту 2.3 розділу II, наявність сторонніх волокон у складі волокна, яка повинна надаватися відповідно до пункту 2.4 розділу II, не зазначається, якщо частка тих волокон не досягає таких значень:

2 % від загальної маси текстильного виробу за умови, що ця кількість є обґрунтованою з технічних причин за належної виробничої практики та не є результатом свідомого додавання; або

5 % від загальної маси у випадку текстильних виробів, які пройшли процес кардного чесання за умови, що ця кількість є обґрунтованою з технічних причин за належної виробничої практики та не є результатом свідомого додавання.

3.3.3. Допускається виробниче відхилення в розмірі 3 % між зазначеним сировинним складом текстильних виробів, який повинен бути наданий відповідно до пункту 2.4 розділу II, та масовими частками, отриманими в результаті аналізу, проведеного відповідно до пункту 3.2 цього розділу, відносно загальної маси волокна, зазначених на етикетці або маркуванні. Таке допустиме відхилення також застосовується до наступного:

волокон, які можуть бути позначені терміном "інші волокна" відповідно до пункту 2.4 розділу II;

масової частки вовни, зазначений в абзаці третьому підпункті 2.3.2 пункту 2.3 розділу II.

З метою аналізу допустимі відхилення розраховуються окремо. Загальна маса, яка підлягає врахуванню при розрахунку допустимих відхилень, зазначених у цьому пункті, повинна дорівнювати масі волокон готового виробу, за винятком маси будь-яких сторонніх волокон, виявлених при застосуванні допустимого відхилення, зазначеного в підпункті 3.3.2 цього пункту.

3.3.4. Сукупне застосування допустимих відхилень, зазначених у підпунктах 3.3.2 і 3.3.3 цього пункту дозволяється лише за умови, що будь-які сторонні волокна, виявлені в результаті аналізу, під час застосування допустимого відхилення, зазначеного в підпункті 3.3.2 цього пункту, мають той самий хімічний тип, як один або декілька з волокон зазначених на етикетці або маркуванні.